

sourcer skal ikke kun bruges til at kontrollere, om forsvarlige arbejdsforhold forefindes. I stedet skal det fåtallige mandskab fungere som gratis konsulentbistand for virksomhederne. At lovens rammer skal udfyldes administrativt efter vejledning fra branchesikkerhedsrådene, indebærer, at sikkerhed og sundhed bliver relative begreber, der vil svinge med de økonomiske og politiske konjunkturer.

I takt med den »almindelige« udvikling i samfundet stilles der også større og større krav til maskinernes ydeevne og hurtighed. Flere af de små maskiner er i dag skiftet ud med store produktionsanlæg. Det er derfor meget vigtigt for ejerne af de store virksomheder, at der gennem en lovgivning sikres, at maskinanlæggene bliver forrentet maksimalt i den forholdsvis korte periode, hvor de er tidssvarende. Mindretallet må gå imod det samarbejdsprincip, der her kommer til udtryk. Det er ikke i arbejderne interesse at knokle dag og nat. Det er derimod i virksomhedsejernes. Mindretallet ønsker at gøre op med det stadig stigende tempo, bekæmpe skifteholdsarbejdet og akkordarbejdet. Det er en kamp for bedre forhold på arbejdspladsen, men samtidig er det også en kamp for at få flere i arbejde. Går mindretallet derimod ind på det, der lægges op til i loven, at miljøforbedringer skal ske i et »harmonisk og afbalanceret forhold til virksomhedens planlægning og drift«, altså om produktiviteten er høj nok, så kan miljøforbedringer ske på baggrund af afskedigelser.

Mindretallet ser det som sin opgave at vise, at kampen for bedre arbejdsforhold ikke er en isoleret kamp. Det er en del af arbejderklassens samlede kamp for bedre løn- og arbejdsforhold og imod arbejdsløshed og indkomstpølitik.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (Ninn-Hansen (KF)):

Til § 2.

1) I *stk. 2* indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) arbejde i virksomheder med mindre end 5 ansatte.«

Af et *mindretal* (Ole Henriksen (SF)):

Til § 5.

2) Paragraffen affattes således:

»§ 5. I virksomheder med 1-5 ansatte skal virksomhedens arbejde for sikkerhed og sundhed udføres ved personlig kontakt mellem arbejdsgiveren, eventuelle arbejdsledere, jfr. § 24, og de øvrige ansatte. Såfremt de ansatte ønsker det, har de ret til at vælge en sikkerhedsrepræsentant. Arbejdsministeren kan i øvrigt give regler om opbygning af en sikkerhedsorganisation, hvor dette findes særligt påkrævet, jfr. § 8.«

Til § 6.

3) I *stk. 1* ændres »10« til: »6«.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Auker (S), Søren B. Jørgensen (S), Risgaard Knudsen (S), Inge Fischer Møller (S), Otto Mørch (S), Brøndsted (V), Elsebeth Kock-Petersen (V), Røtzler Møller (V), Johan Philipsen (V) og Lone Dybkjær (RV)):

Til § 18.

4) Paragraffen affattes således:

»§ 18. Arbejdsgiveren har pligt til at gøre de ansattes sikkerhedsrepræsentanter og tillidsmænd inden for vedkommende område bekendt med de påbud, som arbejdstilsynet skriftligt har afgivet. Tilsvarende pligt påhviler arbejdsgiveren over for andre sikkerhedsrepræsentanter og tillidsmænd, der fremsætter anmodning om at blive gjort bekendt med påbudet, jfr. § 78.«

Til § 23.

Af *mindretallet* under nr. 1:

5) Paragraffen udgår.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af *flertallet* under nr. 4:

6) *Stk. 1* affattes således:

»Arbejdsgiveren kan ved aftale overføre det strafferetlige ansvar, der er pålagt ham i lovens § 82, til driftsledere, arbejdsledere eller